

Til § 2.

Da den forladte Hustru deler Forsørgelsehjem med Manden, vil hun i Modjættning til den ugifte Kvinde, der kræver Barnefaderens Bidrag udbetalt, ikke kunne undgaa at modtage Fattighjælp gennem Bidraget. Hun vil imidlertid være tilstrækkelig sikret ved en Bestemmelse som den foreslaaede, der udelukker Forsørgelseskommunen fra at indblande sig i hendes og Børnenes Forhold, fra at udøve nogen Myndighed over dem, forlange Familien hjemsendt o. s. v.

Til § 3.

Da det maa anses for meget betænkeligt at give den separerede Hustru samme Ret som den forladte, idet den sidste efter den strenge Opfattelse af Begrebet: forladt Hustru, vor Ret hjemler, i de fleste Tilfælde vil være mindre skyldig end Manden, medens det meget let vil hælde, at den separerede Hustru er den, der har størst Brøde, og det desuden vilde virke i højeste Grad nedbrydende paa Egtteskabet, og selvfølgelig i usædelig Retning, i Fald en gift Kone, der lever i Ufred med sin Mand, skulde finde en Spore til at yppe Strid eller blive ledet til at søge Separation med den sikke Udsigt til at kunne faae et forventet Bidrag opkrævet gennem sin Opholds-kommune, er det fundet nødvendigt at indskrænke Udgangen til at erholde Bidraget af Fattigvæsenet for de separerede Hustruers Vedkommende. Da ikke blot Trangen, men ogsaa Hustruens Forhold før Separationen, og altsaa mere eller mindre Brødefuldhed her kommer i Betragtning, er der valgt den Udvei at overlade det til Øvrighedens Skjøn, ikke blot hvor vidt Retten til at erholde Bidraget sikret bør tillægges den separerede Hustru, men ogsaa i hvilket Omfang dette bør ske, hvilket Sidste bliver nødvendigt, da Bidraget ikke som ved forladte Hustruer udelukkende er fastsat af Øvrigheden, men som oftest er bygget paa Vilkaar, der er modtagne af Parterne selv. Da Bestemmelsen saaledes beror paa Øvrighedens Skjøn, vil det ikke komme til at gjøre nogen Forskjel, om Resolutionen gaar ud paa at bestemme Bidrag til Hustru og Børn i Forening eller blot for Børnene alene.

Til § 4.

Da Separationstiden efter vor Lovgivning betegner en Prøvetid, der efter sin Be-

stemmelse ligesaa gjerne kan føre til Samlivets Fornælselse som til Egtteskabets Opløsning, og Bestræbelserne bør gaa ud paa saa meget som muligt at støtte Alt, hvad der kan opretholde Egtteskabet, har man fundet det rigtigst yderligere at indskrænke den frastilte Hustrus Ret til at faae Bidraget sikret ved Fattigvæsenet, idet man har begrændset hendes Ret, som sket, til Tilfælde, i hvilke hendes Brødefrihed maa skjønnes at være konstateret paa udvortes Maade.

Til § 5.

Det er med Hensyn til Bidrag til forladte og separerede Hustruer ikke fundet nødvendigt at kræve, at Mandens Opholdskommune, der har maattet betale Bidraget, skal søge Beløbet udpanter, før det kan henvende sig til Forsørgelseskommunen, da Parternes Forsørgelsesret altid falder sammen, og Tilfældet saaledes er ensartet med det, hvor Konen søger almindelig Fattighjælp, kun at det Beløb, hun her kræver, er fastsat ved Resolution, og har den samme Betragtning ogsaa ledet til ikke at indbrømme Forsørgelseskommunen Ret til at anvende Afsoning af Bidraget. Da derimod den frastilte Mand og Hustru kunne have hver sin Forsørgelses-kommune, er der ikke fundet Uledning til at tilsidefætte det i Lov af 20de April 1888 § 4 gjorte Krav om Benyttelse af de ved Lovgivningen hjemlede Retsmidler.

Til § 6.

Bestemmelsen om, hvorledes der bliver at forholde i Tilfælde af Moderens Død o. s. v., er fastsat i Uighed med Lov 20de April 1888 § 5, kun at Forholdene nødvendigvis Udfærdigelsen af særskilte Resolutioner for hvert Barn, hvilket blandt Andet ogsaa paabydes derved, at Børnene kunne være anbragte paa forskjellige Steder. En Bestemmelse, ved hvilken det overhovedet paabydes, at Øvrighedsresolutionerne fremtidig altid bør fastsætte Bidragene i Forhold til Børnernes Antal, saaledes at Medgang finder Sted, naar et af Børnene naaer en vis Alder eller falder bort, er ikke optaget i Loven, men synes at maatte anordnes ad administrativt Veie.

Det er endelig fundet betænkeligt at fravige den nugældende Regel, hvorefter en gift Mand, der skal svare Bidrag, ikke kan efterlyses.